

čutje udeležencev med sedemdnevni-
m bivanjem v visokogorju.»

Podpisan je Igor Selan, eden od vodij te šole v naravi, v kateri so se v prvi polovici letošnjega marca osnovnošolci s Škofljice seznanjali s smučanjem ob vlečnici, turnim smučanjem, orientacijo v zimski naravi, gorskim svetom pozimi, Triglavskim narodnim parkom, živalstvom in rastlinstvom naših gor, opremo in vzdrževanjem smučí, zgodovino naših gor, delom Gorske reševalne službe, oblikovanjem snega in še marsičem drugim. O vsem tem so udeleženci šole v naravi napisali sestavke za svoje glasilo.

Nekajkrat smo že poudarili, da ima novica toliko večjo vrednost, kolikor prej je objavljena. Po vseh pravih novinarstva poročilo o izidu tega glasila zdaj ne bi smelo biti objavljeno: ali ima kakšen smisel poročati o dogodku, ki je bil pol leta pred tem, ko je vest o njem zabeležena v reviji? Izjemoma torej objavljamo novico o izidu tega glasila, velik del zato, da bi opozorili na naslednje: ko bi želeli širši krog planincev seznaniti z dogodkom iz svojega planinskega okolja, se pisanja lotite takoj, ko se je zanimiv dogodek končal. Malo smešno je poročati o zimskem dogodku jeseni, posebno če je bil ta dogodek doma, v Sloveniji.

društvene novice

In memoriam: Ivan Cvar-Marjan



Junija nas je po komaj dopolnjenem 60. letu zapustil Ivan Cvar, čigar ime bo tudi v vrstah planincev še dolgo prisotno. Kot velik ljubitelj narave, gora in še posebno kot velik gojitelj divjadi je razumel

tudi hotenja in težave planincev. Planinci se ga zato spominjamo s hvaležnostjo, ker je kot gospodarstvenik, predsednik občine Kranj in vsesplošni družbenopolitični delavec pomagal planinskemu gospodarstvu, urejal izredne plačane dopuste za alpiniste, prvi v slovenskih DO (Iskra) vnesel v samoupravne akte, da imajo gorski reševalci v akcijah in za obvezne vaje plačan izostanek...

Pri njem je izstopalo predvsem razumevanje, pomoč, pomirjajoče usklajevanje in tudi izjemna skromnost.

Planinska organizacija ga je na pobudo PD Kranj odlikovala z zlatim znakom PZS. Vsekakor je bil najbolj aktiven v lovskih vrstah, saj je bil izvoljen za podpredsednika LZS, bil je predsednik ZLD Gorenjske, starešina LD Jezersko...

Rodil se je maja 1928. leta v Zamostecu pri Sodražici kot najstarejši sin 10-članske družine, ki je bila vsa predana OF. Ivan sam je bil v vrstah NOV že kot 13-letnik. Planinci Kranja pa tudi drugih krajev Slovenije in Jugoslavije ohranjamo Ivana v plemenitem spominu.

Franc Ekar

In memoriam: Ivan Filip



Hotuljski zvonovi so naznanili, da je preminilo še eno življenje, mi, ki smo ga poznali, pa smo kar s težavo doumeli resnico, da se je iztekla dolga pot, posuta s trnjem in cvetjem. Vsaka stvar ima svoj začetek in svoj ko-

nec, vmes je prostor, ki je postlan vsakemu po svoje.

Dragi naš Ivan Filip!

Vmesni čas med začetkom in koncem tvojega življenja je bil nekaj posebnega. Kot mnoge te je narava obdarila s posebnim čutom do nje, do gora in ljudi, do prelepih koroških in slovenskih gor, pa tudi do gora onkraj meja. Zlasti ti je bila dana močna ljubezen do tvojih in Prežihovih Kotelj in njenih ljudi, saj si življenje preživel tu in tu ostaneš.

Tvoji planinski cilji so se uresničili: dosegel si vrsto vrhov od Triglava do Pohorja, posebno rad si zahajal na naše bližnje vrhove Pece, Raduhe in Olševe, posebej pri srcu pa ti je bila Uršlja gora. Niso ti bile neznane niti zamejske gore. Velik tvoj delež je vtkan v delu PD Ravne na Koroškem, kjer si dolgo časa opravljal pomembne naloge in za uspešno delo prejel več častnih znakov PZS in srebrni znak PZJ ter plaketo PZS, najvišje priznanje za zasluge v planinstvu.

Ko smo se ravenski planinci odpravljali na pot okrog Uršlje gore (bilo nas je kar prek 130), smo ti izročili to plaketo. S solzami v očeh si se nam zahvaljeval ter dejal: »Tako rad bi šel z vami, pa me noge ne nesejo več.« Rekel si tudi, da bi še rad pomagal pri delu društva, le da bi ti zdravje to omogočalo.

Tvojega dela in prispevkov za razvoj planinstva ni mogoče pozabiti, še manj pa poplačati. Tvoj odnos do narave in do ljudi ostaja svetel zgled.

Dočakal si najlepši čas, ko se narava prebujala. Na Lužah se bori za življenje tisoče zvončkov, teloh že usiha, prebujajo se lepi jeglič v Jelenovem žlebu in pečinah Šmohorice, tudi drugo rastje se bojuje z naravo. Vse se razcveta, narava pa ostaja neizprosna. Taka je naša in tvoja GORA, ki